

роком. За даними дослідження «Глобальний корупційний барометр» (Global Corruption Barometer), у 2010 р. Україна потрапила до групи держав, де найбільш ураженими корупцією політичними інститутами визнаються правосуддя, правоохоронні органи, парламент та система державної служби.

Суперечливість і турбулентність сучасного соціально-економічного розвитку вимагає активного пошуку стабілізуючих, врівноважуючих механізмів управління надскладними глобальними економічними відносинами і процесами в інтересах виживання людства. Однією з нових теоретичних доктрин, що зробила спробу відповісти на сучасні виклики, є концепція сталого розвитку.

Література: 1. Офіційний сайт ООН. Режим доступу: <http://www.un.org/ru/climatechange/science.shtml>.
2. Офіційний сайт Всесвітнього банку. Режим доступу : <http://econ.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/EXTDEC/0,,menuPK:476823~pagePK:64165236~piPK:64165141~theSitePK:469372,00.html> 3. Interview with Hermann Scheer – Energy is a driving force for our civilisation – SOLAR ADVOCATE [Електрон. ресурс] / Alenka Burja. – Режим доступу:http://www.folkcenter.dk/en/articles/hscheer_aburja.htm 4. Current World Population [Electron. resource] / GeoHive. – Access link: http://www.geohive.com/earth/population_now.aspx 5. Офіційний сайт Міжнародна організація Transparency International. Режим доступу : <http://www.transparency.org/>

Сокольська Т.В.,
*к.е.н., доцент кафедри менеджменту БНАУ,
м. Біла Церква, Україна*

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Перетворення, які відбуваються у вітчизняному сільському господарстві, поки що не дали очікуваних результатів, аграрний сектор і досі залишається розбалансованою системою: спостерігається значний диспаритет цін на сільськогосподарську і промислову продукцію; проблеми з реалізацією виготовленої продукції унаслідок падіння купівельного попиту населення, відсутності ефективних ринкових структур з реалізації аграрної продукції; скорочення капітальних вкладень на розвиток агропромислового комплексу; недостатній рівень державної підтримки виробництва сільськогосподарської продукції, і як наслідок, низькі економічні показники діяльності сільськогосподарських підприємств, зношеність матеріально-технічної бази (60-80 %) [1], ріст безробіття серед сільської молоді, відсутність об'єктів соціальної інфраструктури та житла для спеціалістів. У зв'язку з цим важливим є перенесення акценту на соціально-економічний розвиток аграрного сектору, що забезпечує перехід від тенденцій падіння до тенденцій зростання агропромислового виробництва. У його основі має бути створення соціально орієнтованої системи виробничих стосунків, посилення наявного ресурсного потенціалу аграрного сектору економіки країни та підвищення мотивації до сільської праці [2].

Формування напрямів соціально-економічного розвитку агросфери в контексті посилення її потенціалу та конкурентних позицій, займає важливе місце в аграрній економічній науці, оскільки конкретизація їх є стартом для виходу АПК з кризового стану.

В ході нашого дослідження було встановлено склад основних елементів соціально-економічного розвитку вітчизняного аграрного сектору економіки, рис. 1.

Рис. 1. Основні елементи соціально-економічного розвитку аграрного сектору економіки

Виходячи з визначених цілей соціально-економічного розвитку АПК, ми вважаємо досягнення їх можливе за:

- активізації джерел продовольчого забезпечення; модернізації матеріально-технічної бази за рахунок ефективних державних програм; активізації зовнішньоекономічної діяльності;
- зниження ризику залежності від кон'юнктури цін на сировину і продовольство за рахунок диверсифікації економіки і зростання конкурентоспроможності продукції;
- підтримки інноваційної активності АПК; модернізації аграрного виробництва за рахунок припливу інвестицій;
- нарощування інвестицій (державних і приватних) у галузі соціальної сфери приведе до підвищення якості життя населення, припливу робочої сили і поліпшення демографічних тенденцій;
- диверсифікації науково-освітнього комплексу за рахунок затребування бізнесом консалтингової, проектної, науково-дослідної діяльності;
- формування умов розвитку людського потенціалу на основі зростання реальних доходів і поліпшення комфортності життя населення, посилення ролі сім'ї, підвищення рівня охорони здоров'я, культури і якості освіти громадян; відбудова села для повернення молодих спеціалістів до сільського господарства;
- модернізація організаційно-економічних механізмів і інститутів, створення сприятливих умов для реалізації підприємницької ініціативи суб'єктів господарювання,
- розробка та реалізація дієвих екологічних програм розвитку аграрного сектору економіки, що дозволить не збільшувати антропогенне навантаження на навколишнє середовище.

Виконання викладених вище заходів, щодо соціально-економічного розвитку АПК можливе лише за належної державної підтримки, збалансованого розвитку економіки і соціальної сторони аграрної сфери. Проте, якщо розглянути державний бюджет України на 2012 рік порівняно з останніми п'ятьма роками, то стає очевидним, що він найбільше стримує розвиток агросфери. Частка витрат на сільське господарство у сукупних державних видатках та ВВП країни найменші за останні 6 років. Заплановані сукупні державні витрати на програми підтримки сільського господарства та розвитку сільських територій на 2012 рік становлять 9,8 млрд грн, що на 2 % менше, ніж торік. Отже, на нашу думку, довгострокова стратегія розвитку аграрного сектору має бути підкріплена реальним бюджетом.

Література: 1. Гончаренко, І.В. Соціально-економічний розвиток сільських територій регіону: проблеми теорії та практики. Монографія / НАН України. Інститут регіональних досліджень. – Львів, 2009. – 370 с. 2. Катан Л.І. Корпоративна соціальна відповідальність як складова парадигми сталого розвитку / Л.І. Катан // Збірник наукових статей міжнародної наукової конференції «Розвиток продуктивних сил України: від В.І. Вернадського до сьогодні», 05.03.2009 р. – К., 2009. – С. 134–135.